

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1006/2018
19.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Петра Јојића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 4К.593/14 од 10.05.2018. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 94/18 од 27.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Петра Јојића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 4К.593/14 од 10.05.2018. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 94/18 од 27.06.2018. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 4К.593/14 од 10.05.2018. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити уколико окривљени за време од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Оштећени ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ су са својим имовинскоправним захтевима упућени на парницу. Окривљени је обавезан да на име трошкова извршеног медицинског вештачења од стране др Љубише Божића уплати износ од 15.918,00 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да оштећеној

ББ надокнади трошкове ангажовања њеног пуномоћника, о чему ће бити донето посебно решење.

Истом пресудом окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 94/18 од 27.06.2018. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца - адвоката Петра Јојића, па је потврђена пресуда Основног суда у Панчеву 4К.593/14 од 10.05.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Петар Јојић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те укине побијане правноснажне пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву истиче да су нижестепени судови побијаним пресудама повредили идентитет оптужног акта јавног тужиоца, обзиром да опис радње извршења у правноснажној пресуди не одговара опису радње извршења из диспозитива оптужног акта, те да се у оптужном акту као оштећени наводе ББ, ДД, ВВ, ГГ и ЂЂ, док се у пресуди као оштећени наводе лица којих нема у оптужном акту и то ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ, као и да је суд диспозитив оптужног акта неовлашћено поделио на два дела и то на ослобађајући део и осуђујући део.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу

измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе), а одредбом става 2. истог члана је прописано да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела.

По налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају, побијаном правноснажном пресудом није прекорачена оптужба, односно није повређен ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА. Наиме, стоји навод браниоца окривљеног да је суд првостепеном пресудом једно кривично дело угрожаваће сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ које је окривљеном стављено на терет оптужним актом јавног тужиоца КТ.бр.693/2013 од 30.06.2014. године, а које се састоји из два догађаја, „поделио на два кривична дела“, па је тако за догађај од 05.06.2012. године до 11.07.2012. године окривљеног ослободио од оптужбе, а за догађај од 11.07.2012. године га је огласио кривим и изрекао му условну осуду, а што, и по налажењу Врховног касационог суда, није правилно, јер је суд у том случају морао само да из чињеничног описа осуђујуће пресуде изостави оне чињенице које није утврдио, односно оно што није доказано током поступка, а не да окривљеног за исте ослободи од оптужбе.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, тај пропуст суда у конкретном случају не представља прекорачење оптужбе, из разлога јер се правноснажна пресуда односи на исто лице - окривљеног АА и на дело које је предмет оптужбе, односно на исти чињенични опис, имајући у виду да суд у погледу радње извршења кривичног дела није додавао нове чињенице, обзиром да окривљени није према изреци правноснажне пресуде извршио друге или теже радње од оних за које је оптужен, већ је опис радње извршења кривичног дела у односу на оштећене малолетне ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ у правноснажној пресуди у свему идентичан опису радње извршења из оптужног акта јавног тужиоца, при чему ови оштећени нису додавани у изреку првостепене пресуде како то нетачно у захтеву наводи бранилац окривљеног, већ су наведени и у оптужном акту јавног тужиоца. Оваквим својим поступањем суд је изреку првостепене пресуде учинио неразумљивом, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП због које подношење захтева за заштиту законитости није дозвољено окривљеном и његовом браниоцу, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева образлаже свој став да је изрека првостепене пресуде противречна сама себи и да су разлози побијаних пресуда потпуно нејасни и противречни, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овог суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом

браниоцу због повреде закона, то је у овом делу захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Петра Јојића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.